

Geachte heer, mevrouw,

dank voor de geboden ruimte een reactie te geven op de beroepenstructuur psychologen. Al meer dan een jaar geleden sprak ik bij de subafdeling voor psychotherapie in de vergadering mijn grote zorg uit over deze ontwikkeling. Deze werd toen weggewuifd met de erkenning dat de psychiater bevoegd en bekwaam zou zijn psychotherapie toe te passen binnen de professie. Gelukkig is er nu de realisatie gekomen dat als men de psychotherapie formeel voorbehoudt aan de psychologen, het vak van psychiater ondermijnd en uitgehold zal worden en volstrekt ondoelmatig zich verder zal ontwikkelen in de taken waar wij voor staan als psychiaters.

Het is illusoir te denken dat een psychiater niet psychotherapeut moet zijn om het vak volwaardig uit te kunnen oefenen. Een groot domein van ons vak kan en moet met psychotherapie benaderd en uitgevoerd worden; elke andersoortige interventie zal ook in zijn succes afhangen van de psychotherapeutische techniek en vaardigheden die de psychiater beheerst.

Om de psychiater dus niet in de beroepenstructuur zelfstandig als psychotherapeut te positioneren, nog erkenning te verbinden aan specialisaties binnen de psychotherapie, die de psychiater kan realiseren, zal dat de waarde van het vak, de erkenning en de positionering van de psychiatrie in het veld en de ggz volledig ondermijnen en er toe lijden dat het vak impliciet wordt opgeheven.

Ook de verzekeraars zullen een vrijbrief in handen krijgen 'psychotherapie', wat dan zal kunnen betekenen 'werken zonder medicatie?', geheel aan de lager betaalde beroepsgroep van psychologen toe te wijzen. Ik hoef mijn betoog niet te onderbouwen met alle voorbeelden en inefficiëntie van behandelen waar dat nu al toe leidt.

Ik hoop op uw wijsheid en krachten om deze ontwikkeling een halt toe te roepen.

Dank en met vriendelijke groet,

Merle Heinemeijer